

LONDONPOKALEN - HISTORISK TILLBAKABLICK.

År 1922 instiftade det svenska golfsällskapet i London ett vandringspris, Londonpokalen, som skänktes till Göteborgs Golf Klubb vid deras 20-års jubileum. Det var från början tänkt som en klubbmatch mellan Göteborgs Golf Klubb och Swedish Golfing Society of London. De ursprungliga statuterna för denna tävling samt några bilder från Londonsällskapets arkiv skickade jag till Göteborgs Golf Klubb i september 1989. De visade bl.a. den förste vinnaren av Londonpokalen, Löjtnant Erik Runfelt, som vann både 1922 och 1923. En gruppbild visar de tävlande år 1923 nedanför det gamla klubbhuset.

Andra bilder visar Manne Lignell, som vann Londonpokalen för andra gången år 1925, Erik Bengtsson 1938, 1939 (och enligt våra noteringar 1944, 1945) samt 1946 års segrare Karl-Erik Wahlström.

När man går igenom listan över tidigare segrare finner man Finn Sörviks namn redan 1935. Han minns säkert hur det gick till under 1930-talet och kan fylla i med lite intressanta detaljer.

The Swedish Golfing Society of London grundades i mars 1912 av 12 svenskar bosatta i London: Detlof von Braun, Carl Eberstein, Ch. Granlund, Hjalmar Hedberg, C.G. Håkanson, Edvard Johanson, C.A. Löwenadler, Olof Reich, Dr.C.A. Ryman, Axel Råberg, J. Söderberg och George Zethrin.

Senare samma år tillkom ytterligare åtta medlemmar: C. Svedberg, Henrik Kjellgren, E. Kjellgren, Edward Jahnke, N.H. Leander, Johan Svanberg, E. Torén och Björn Barkman.

Detlof von Braun var initiativtagaren och sällskapets förste ordförande. Han skänkte år 1913 The President's Cup, som fortfarande är vandringspriset i den årliga utslagstävlingen.

Detlov var dessutom tennisspelare av internationell klass, som bl.a. spelade dubbel i Wimbledon med Marcus Wallenberg som partner.

De flesta medlemmarna i golfsällskapet var i London verksamma svenska affärsmän men några var läkare och sjukgymnaster som t.ex. Henrik Kjellgren och Johan Svanberg. Den senare hade bland sina patienter Sir Henry Morton Stanley, som vi alla känner till från det historiska mötet med Livingstone vid Tanganyikasjön 40 år tidigare.

Det svenska golfsällskapets verkliga hem är Aldeburgh, norr om Ipswich på den engelska ostkusten. Där har vårmötet varit förlagt sedan urminnes tider och vi är Aldeburgh Golf Club's äldsta gästande golfsällskap. Förr kom man dit med tåg och sent på fredagseftermiddagen parkerades den reserverade järnvägsvagnen på Aldeburgh Station, mitt över gatan från The White Lion Hotel. Måndag morgon fick de trötta svenska golfspelarna en stärkande frukost på färden tillbaka till Londons Liverpool Street Station. The White Lion Hotel i Aldeburgh finns fortfarande kvar, men järnvägen är sedan länge nedlagd. För Aldeburgh Golf Club är det ett säkert vårtecken, när "the Swedes are coming" och de välkomnar oss varje år med stora famnen och den svenska flaggan hissad.

Sommarmötet i juli/augusti består av en heldag på någon av de bättre golfbanorna runt London med individuellt spel på morgonen och foursomes eller Texas scramble på eftermiddagen.

Höstmötet äger rum en helg i månadsskiftet september/oktober. Vi spelar 2 rundor på lördagen och avslutar med gemensam lunch efter söndagens tävling.

Vid sidan av några klubbmatcher och tävlingen om Prins Bertils Cup på Swinley Forest vid Ascot, träffas vi inte förrän vid årsmötet i mars med efterföljande smokingmiddag med dans.

På 1970-talet ändrade sällskapet namn sedan Prins Bertil accepterat att bli dess beskyddare och kallas idag The Royal Swedish Golfing Society. Antalet medlemmar uppgår till drygt 200.